

شماره هشتاد و
یاردهم

شماره هشتاد و
یاردهم

۱۳۹۹

فستیوال
پاکستان
بما

کشمیر

فهرست مطالب:

زیستان در آگاهی معنوی صفحه	۲
دلبر حقیقی صفحه	۷
راه دل (تجربه شبدا) صفحه	۸
آهنکارا صفحه	۹
نورهای هفتگانه خداوند صفحه	۱۳
سهره خوش نوا (تجربه شبدا) صفحه	۲۰
مدیتیشن و مراقبه صفحه	۲۱
لبنیات؛ خوب یا بد؟؟؟ صفحه	۲۴
غزلی از دیوان شمس صفحه	۳۱

دستور آگاه معنوی

شیخ

امکان زندگی در آگاهی معنوی هنگامی است که ما خود را در مراحل و سطوح بالاتری از مرزهای معنوی قرار داده و این موقعیت را به همین ترتیب حفظ کنیم. این عملاً آمید و رؤایی هر کسی است، اما از آنجایی که کاری بسیار سخت نمود می‌کند، ما آن را به عنوان یک آفرینش به دور از دسترس تصور می‌کنیم که هیچ گاه نمی‌توانیم به آن برسیم. بنابراین به حالت انفعال باز می‌گردیم. ما ممکن است که دل سرد شده و در جستجوی راه‌هایی دیگر برآییم که مارا به این وضعیت بر می‌گرداند و در نتیجه به بسیاری از کوره راه‌ها در تناسخات قبلی مان رجوع می‌کنیم تا بتوانیم راهمان را دوباره در مسیر اصلی قرار دهیم.

این شامل تجربیاتی است که به هر حال بشر در یکی از تناسخات قبلی اش دارا بوده است و هنگامی که به چنین حالتی می‌رسد، در واقع به تناسخات قبلی خود رجوع می‌کند و آن کوره راه‌ها را دوباره می‌پیماید تا به جایی که در حال حاضر هست بر سردو سپس دوباره قدم در راه اصلی بگذارد. این عقب گردها در زندگی انسان زیاد اتفاق می‌افتد، چون انسان در حافظهٔ علیٰ اش

ذخایری دارد که در اینجا با خود به همراه نمی‌آورد و بسیاری را به صورت تجربیات مجرد جزء ذخایر فعلی حافظه‌اش و نهایتاً جزئی از آگاهی‌اش می‌کند. اگر ما مسیر شکفتگی آگاهی معنوی خود را تانیمه طی کنیم و بخواهیم در همان حالت باقی بمانیم، متوجه خواهیم شد که نتیجهٔ چنین عملی تنهایی و سرگردانی است. اگر در لحظات کوتاهی چنین تطابق هماهنگی که خارج از تصمیم ارادی ماست اتفاق بیفتد، در جستجوی خود دفعتاً زیاده روی خواهیم کرد و برای کسب روشن بینی به دفعات بیشتری خود را در معرض کشش و فشار قرار می‌دهیم.

معمول‌السوء استعمال آگاهی مرتبهٔ بالاتر در کسانی نمود پیدامی کند که تمایل به سهیم کردن دیگران را در آن آگاهی ندارند. اگر ذره کوچکی از روش‌نگری معنوی که توسط یک ذهن کسب شده احتکار گردد، نتایج اسفناکی به بار خواهد آورد. زیرا که آن ذره بخصوص از عنصر معنوی، اکنون از مبداء خود جدا گشته است. به عبارتی می‌توان گفت که در قالب آگاهی انسانی مهر و موم شده و دیگر نمی‌تواند در خدمت علت هستی درآید. کسی که چنین کند، سر در گم و تنها شده و رفتاری پر از خطای خواهد داشت و این تا هنگامی که او آن را از محدودهٔ فردی خویش آزاد کرده و به محدودهٔ جهانی بفرستد ادامه خواهد داشت، تا جایی که می‌تواند اندری اش را به تمام کسانی که لازم است بدهد.

ذهن به این تمایل دارد که هر چه را از قماش روح می‌گیرد، متحجّر کرده و در محدودهٔ خویش نگه داشته و به یک منظور فردی و خودخواهانه از آن استفاده کند، این دلیل شکست بسیاری از معلمین است. زیرا بدلیل رقابت با هم‌دیف‌های خود سعی دارند که از قماش معنوی ذره‌ای برداشته و در تعلق خود نگه دارند، بنابراین در هدف اصلی خود شکست می‌خورند. آنان در واقع انتظار پاداشی بیشتر از

هشتمین شنبه زیارت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آنی دارند که خود مایلند برای چنین خدمتی بپردازند. نتیجتاً آنها در محدوده وجودان انسانی کار می‌کنند و نه در محدوده معنوی. این آگاهی متحجر و راکد شده و ذهن حالتی به خود می‌گیرد که ما ممکن است آن را حالت معدنی بنامیم. به این ترتیب است که شخص از نظر آگاهی و نه از نظر شکل فیزیکی به سطح معدنی نزول پیدامی کند. همانطوری که قبل‌آگفته شد، تمام آگاهی به این ترتیب عمل می‌کند. بنابراین به یاد داشتن این نکته اهمیت دارد که آگاهی واحدی که به آگاهی انسانی وارد می‌شود، هرگز نمی‌باشد زندانی شده و به بند کشیده شود، زیرا اگر چنین کاری انجام دهیم به وضعیت‌های پایین‌تری تنزل پیدا خواهیم کرد.

ما می‌باید احساس و بیان هر ذره‌ای را که به آگاهی مان وارد می‌شود در شکفتگی و حرکات زندگی مان نشان دهیم. ما می‌باید همیشه آن را به سبکی، و نه با دستی سنگین، نگه داریم و نیز همیشه باید آن را به طور رایگان در اختیار دیگران قرار دهیم. تا هنگامی که چنین نکنیم جریان بزرگتر و گسترده‌تری به آگاهی ما وارد نخواهد شد. در نتیجه وظیفه ما کمک در جهت گسترده‌تر نگه داشتن این جریان آگاهی است. تا بتواند در مجرایی بزرگتر و آزادتر حرکت کند برخلاف آنچه بسیاری می‌اندیشند، هرگز نمی‌توان آن را دزدیده و از دید جهان مخفی کنیم

کشیده

کسی که بصیرتی نافذ در چنین اموری داشته باشد، می‌تواند همواره وضعیت آگاهی ماراتش خیص دهد. مجرای جریان به سمت بیرون آگاهی باید به همان بزرگی جریان به سمت داخل آن باشد و میان جریان ورودی و خروجی تعادلی برقرار گردد. زیرا مابه مرحله‌ای از رشد معنوی خود رسیده‌ایم که به استخری آرام می‌مانیم. مابخشی از جریان خدایی هستیم که به آرامی به درون ما وارد شده و به جهان خارج راه پیدامی کند. حال این آگاهی برتر جریانی است که خاصیتی خارج از مرکز و جذب به مرکز دارد، یا جریان به سمت خارج و جریان به سمت داخل، این تمثیل شیاهت مابه یک استخر آرام، یک تمثیل محدود است، زیرا چنین ایجاب می‌کند که ماتنه قادر به دریافت آن مقداری هستیم که متناسب با ظرفیت ماست، ظرفیتی که خود برای خودمان ایجاد کرده‌ایم و هنگامی که پُرشدیم جریان رو به درون متوقف می‌شود، تا آن را خالی کنیم. اما این بدین ترتیب کاملاً صحیح نیست، زیرا مابزاری هستیم برای جریانی که می‌تواند همواره از درون ما

هشتمانه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بگذردو دائمًا تغییر کند.

بنابراین جریان خروجی در درون مخلائی را به وجود می‌آورد تا فضایی برای جاری شدن آنچه قرار است به درون ماباید و جهانی را که در آن حرکت می‌کنیم خلق و بوجود آورد، زیرا ما همواره جهان خود را با خود حمل می‌کنیم. هیچ محدودیتی برای تعیین میزان دریافت ما به منظور متعادل ساختن جهان درونمان وجود ندارد. هنگامی که این توازن برقرار نباشد، یعنی جریان خروجی با جریان ورودی در تعادل نباشد ما از نظر روانی و مادی با مشکلات خاصی روبرو خواهیم شد. مردمانی را که گهگاه ملاقات می‌کنیم و به نظر پیر و خشکیده می‌آیند به طوری که گویی جهان قرصی تلخ برای آنهاست که باید آن را فرو دهند، در بسیاری موارد نتیجه همین عدم تعادل معنوی هستند. برخی اوقات چنین چیزی نتیجه تاثیرات کارمیکی است که در این زندگی خاص دامن گیرشان شده است. حال دید آنها نسبت به زندگی به یک حالت بدینی تبدیل شده که در آن همه چیز نادرست است. آنها خود را با این فکر که خدا موجودی است که پس از مرگ از آنها مراقبت می‌کند، محدود کرده‌اند. آنها ایمانی مبهم به این فکر دارند و به این ترتیب جریان درونی خود را قطع کرده‌اند و از آنها بجز قطراتی تراوش بیرونی به این دنیا بهره دیگری مشهود نیست. ترک احتکار عنصر معنوی کاری بسیار مشکل است. این دامی است که شخص در مرحله توسعه ذهنی خود و یا پس از رسیدن به طبقه ذهنی در مسیر تکامل معنوی اش با آن روبرو می‌شود. این منجلابی است در مراتب پایین طبقه ذهنی که اکثر ارواح در آن فرو می‌روند.

هنگامی که عمل جذب توسط آگاهی برترانجام می‌گیرد، ما می‌توانیم بدون هیچ اشکالی از این مرحله عبور کرده و حرکتمان جهت ایجاد تعادل میان تراوش به بیرون و تراوش به درون کامل شود. این جریانی است که روح مجرای عبور آن است. یعنی از نظر ذات و عنصر مشابه با روح خداست. تنها جایی که حیات مطرح شده و از طریق روح متجلی می‌شود و هر آنچه از روح حق به روح فردی می‌رسد یک جریان ورودی و یک جریان خروجی دارد که در اینجا منظور تعادل میان این دو جریان می‌باشد. به همین دلیل است که بسیاری از سفیران از اذهان شعرای بزرگ استفاده کرده‌اند تا مفاهیم خدایی که برای تعالی بشر مفید است را شاعه دهند. این بدان معنی نیست که تمام الهامات از خود سفیران یا از آگاهی خارجی روح خدا سرچشمه می‌گیرد، بلکه گاهی این الهامات از روح یا سفیران روح که در مراتب بالای از طبقه ذهنی هستند و تحت شرایطی خاص، منشاء الهام موسیقی دان‌ها، نویسنده‌گان و بخصوص شعراء قرار می‌گیرند. کار سفیران در خصوص دادن الهام به شعراء سه نوع نتیجه را از طریق آگاهی انسانی جلوه می‌دهد، این سه نوع از این قرارند:

الهام موسیقی دان‌ها، نویسنده‌گان و بخصوص شعراء قرار می‌گیرند. کار سفیران در خصوص دادن الهام

به شعراء سه نوع نتیجه را از طریق آگاهی انسانی جلوه می‌دهد، این سه نوع از این قرارند:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

یک، اشعاری که حکمت را شامل می‌شوند.

دو، اشعاری که حالت پیشگویی را دارند.

سه، اشعاری که در آنها از زیبایی‌ها قدردانی می‌شود.

باتركيب صحیح کلمات درمی‌یابیم که ذکرها ایجاد می‌شوند. اینها ترکیباتی از کلمات و اصواتند و ذکرها یی را تشکیل می‌دهند که ارتعاشات آگاهی را در نرdban معنوی بالا می‌برند. کاری که ذکرها انجام می‌دهند اینست که با تکرار آنها نوسانات آگاهی خود را که معطوف به جهان مادی بوده است، کم کم بالا برده تا با ارتعاشات بالاتر انطباق یابد و به این ترتیب است که ارتباط ما با جهانهای دیگر از طریق مانtra یا ذکر برقرار می‌شود. این ذکرها بدلیل صوت و ریتمشان، کالبدهای معنوی را تحت تاثیر قرار می‌دهند. آنها یک قدرت جادویی به وجود می‌آورند که روح را به سمت بالا سوق می‌دهند، نوعی سواری بر روی ارتعاشات به سمت جهان‌های بالا.

هر کسی که به جهان‌های بالاتر انعکاس پیدا می‌کند می‌داند که آگاهی معنوی هدف غائی است. برای حفظ آگاهی معنوی شخص باید تعادل میان جریان ورودی و خروجی را همواره برقرار سازد. در غیر این صورت او به روحی تنها و سرگشته بدل خواهد شد، زیرا که او بخشی از نور را در درون خودش محصور و اسیر کرده است. هیچ کس نمی‌تواند این جام نور را تنها برای خود نگاه دارد، بلکه می‌بایست آن را در اختیار دیگران در تمامی جهانهای هستی خدا قرار دهد.

بُرْكٌ شَهْدٌ

هـشـنـامـهـ

صفحه ۶

دکترتی

هیچ صدایی نیست و هیچ پوچی و خالیایی وجود ندارد که وجود شاهانه سوگماد در آن هستی نباشد.

تمامی خوبی‌ها و بدی‌ها، شگفتی‌ها و رنج‌ها بخشی از حالت مطلق اوست.

هر آنکس خدامی خواهد، او را خواهد دید.

او می‌داند رنج‌ها و ناامیدی‌ها، شادی‌ها و کامیابی‌هایش، دوست داشتن‌ها و عشق ورزی‌هایش، تماماً بخشی از نفس خدا است که حالت به خود گرفته تا به وجود شاهانه‌اش آگاه گردد.

اگر کوکی لبخند می‌زند.

اگر پرندۀ‌ای در مقابل دیدگانت پرواز می‌کند.
یا که نسیمی گونه‌هایت را می‌باید و نوازش می‌کند. اگر قلب عاشقی تورا دوست دارد.

شک نکن

آن تنها سوگماد است به خود حالت گرفته است. او تنها دلبر حقیقی است.

برکت شد

خدای خدایان سوگماد هستی

امیر نیک

راه دل

آهنگ‌کاری

آهنگار از خصوصیات و ویژگی‌های ذهن است.
این کلمه دو معنا دارد. اولین معنای آن به عنوان یکی از ارکان ذهن و دومین معنای آن به عنوان یکی از نفсанیات است.

ابتدا به آهنگار به عنوان یکی از چهار رکن ذهن نگاهی بیاندازیم.

ذهن دارای چهار رکن، خاصیت یا کیفیت می‌باشد. این چهار قسمت ذهن عبارت اند از:

چیتا، ماناں، بودھی، آهنکارا

چیتا آن رکن یا عمل کرد از ذهن است که از شکل، زیبایی، رنگ، ریتم، هماهنگی و پرسپکتیو تأثیر می‌گیرد. از آنها احساس خوشایندی می‌کند و آنچه را که خوشش نیاید دفع می‌کند. بیشتر دریافت‌هایش از طریق چشم که ابزار اصلی دریافتن می‌باشد، انجام می‌پذیرد. سپس یافته‌هایش را به صورت علایمی موجی به رکن بوده‌ی تحويل می‌دهد.

ماناس، به اصطلاح همان قماش ذهن است. این همان رکنی است که تأثیراتش را از طریق حس بویایی، چشایی، شنوایی و لامسه دریافت و ثبت می‌کند.

بودهی رکن عقل می‌باشد. قدرتی است که توزا از آن به عنوان ابزار بنیانی تفکر استفاده می‌کند. انتخاب می‌کند و تصمیم می‌گیرد. روی تمام علایمی که از دورکن قبلی دریافت می‌کند، قضاوت انجام می‌دهد و پس از تصمیم، فرمان را به دربار اجرایی آهنگارا صادر می‌کند.

آهنگارا تصمیمات حاصل از ارکان قبلی که توسط رکن بودی بدان تفویض شده است را می‌پذیرد و اوامر را به مرحله اجرامی گذارند. این رکن اجرایی ذهن است. به هم چنین قدرت منیت فرد می‌باشد، رکنی که توسط آن تفاوت بین خود و دیگری برای شخص به ظهور می‌رسد و رکنی است که فرد با استفاده از آن منافع خود را از دیگری جدا می‌کند. در ضمن، همان رکنی است که در اثر اعتبار بیش از حد به خودستایی یا نفس پرستی تبدیل می‌شود.

آهنکارا به عنوان یکی از پنج نفسانیات نیز شناخته می‌شود و این پنج نفسانیات عبارت اند از:
کاما، کرودها، لوبها، موها، آهنکارا

آهنگ کارا

نخست، کاما یا شهوت، که عمل کردن عادی است. اما اگر به آن اجازه داده شود که تقاضای غیر عادی داشته باشد، به آرزوی یا میلی غیر طبیعی بدل می‌گردد و می‌تواند شامل استفاده از مواد مخدر، نوشابه‌های الکلی، توتون و... شود.

دوم کرودها که همان خشم است. عمل آن بر انگیختن نزاع است و آنچنان موجب سردرگمی و آشفتگی ذهن می‌شود که امکان تمرکز را از آن سلب می‌کند. آرامش را از هم می‌پاشد و تخم نفرت می‌پراکند و صرف‌آ در خدمت انهدام و نابودی است.

سوم لوبها یا طمع است. عملکرد طمع مقید کردن مابه چیزهای مادی است. به طوری که همچون ابری جلوی دید روح را از ارزش‌های دیگر می‌بندد. سمی‌ترین نفسانیات نامقدس پنج گانه است.

چهارم وابستگی یا موهامی باشد که به معنای وابستگی موهوم و شیدایی حاصل از اغوا است. موها کار مهلک خود را در لباس محترم‌ترین دوست شروع می‌کند. روش کارش کور کردن ما است به طوری که نتوانیم ارزش‌های نسبی محیط و معاشرت‌هایمان را تعیین کنیم. پنجمین و مهلک‌ترین انحرافات ذهنی آهنکارای‌آخودستایی (خودپرستی) است.

آهنکارا یا خودستایی، هزاران چنگ دارد که به ذهن قربانی اش فرمی کند. زهر کشنده‌اش به تمام وجود او رخنه می‌کند. آنچه به انحراف ذهنی خودستایی، بیش از پیش میدان عمل و قدرت می‌بخشد، این است که ماعادت داریم بپنداشیم حق به جانب ماست. این آخرین نفسانیات کشنده است که باید رها شود. نحوه عمل خودستایی این چنین است که دیدگاه را مخدوش می‌کند و موجب می‌شود فرد در همه چیز عنصری نامطلوب پیدا کند، تا

بدین ترتیب، خود را در مرکز جهان تصور کند. روحیه شاد و شوخ طبیعی، فرد خودستار اترک می‌گوید.

آهنکارا از بزرگ نمایی خودش تغذیه می‌کند و هزاران راه مختلف دارد که ذهن را در فضایی همراه با احترامی بیش از آنچه شایسته آن است نگاه دارد. حق، به جانبی یکی از بدترین قسمتهای خود پرستی ذهن است. انسانی که در خودپرستی غرق شده باشد، به ندرت دارای طبیعی مزاحگو است. چرا که خودپرستی تاج خود را بر سر او می‌گذارد و سرودهایی در مدح خویش می‌خواند. منظور اصلی خودپرستی ایجاد سدی در راه ما برای رسیدن به حقیقت است. چرا که او بزرگترین دوست خطاست. او کاملاً مارا گول می‌زند و در جایی که می‌بايستی راه خدارا جستجو کنیم مارا از خود راضی

ماهنشمه فرمیده که

آهنگ‌کار

می‌کند. او به تأسیس و بنیانگذاری کیش و عقاید مذهبی و ساختن تشکیلات کمک می‌نماید. سپس از روی خودپرستی چنین می‌پندارد که بهترین راه را برای کسب حقیقت به دست آورده است.

خودستایی یا خودپرستی شامل بر مواردی چون: خودپسندی، تعصب، خودنمایی، حق به جانب بودن، دیدن عناصر نامطلوب در دیگران (تحقیر دیگران) و... خودنمایی یا خودشیفتگی (narssissism) یکی از بازتاب‌های آهنگار است.

در روان‌شناسی خودشیفتگی یا نارسیسیسم، بیان گر عشق‌افراطی به خود و تکیه بر خودانگاشتهای درونی است. نارسیسیسم از ریشه لغت یونانی شده نارسیس (نرگس، اسطوره نارسیسیوس) گرفته شده است. در اساطیر یونانی آمده است که نارسیس یا نرگس، مرد جوان و زیبا چهره‌ای بود که از عشق اکو یا اخو از ایزد بانوان یونانی دوری کرد و برای همین محکوم به عشق ورزیدن به تصویر چهره خود دریک برکه آب

گردید. نام گل نرگس برگرفته از این افسانه است. نارسیس وقتی به عشق خود (چهره انعکاس یافته خود) نمی‌رسد، آن قدر غمگین بر لب چشم‌های نشینند تا تبدیل به گل می‌شود.

در روانپژوهی نیز نارسیسیسم افراطی بر اساس خصیصه‌های روانی و شخصیتی در عشق بیش از اندازه به خود و خودشیفتگی بی‌حد و حصر شناسایی می‌شود و آن را نوعی اختلال روانی می‌دانند. فروید عقیده داشت که بسیاری از خصیصه‌های خودشیفتگی با پسر به دنیا می‌آیند.

واژه نارسیسیسم را در روان‌شناسی فردی گاه به جای اصطلاحاتی مانند تحقیرکننده، پوچی، خودپرستی یا خودپسندی استفاده می‌کنند و گاهی نیز در جامعه‌شناسی آن را به جای نخبه گرایی یا بی‌تفاوتوی نسبت به سرنوشت دیگران می‌نامند.

کارولین مورف و فردیک معتقد‌داند که نظریه اختلال شخصیت خودشیفتگی که بر پایه دو عقیده بنیادی استوار است:

نخست اینکه اشخاص دچار این اختلال عزت نفس شکننده دارند که تا حدودی به این علت است که سعی می‌کنند باور استثنایی بودن خود را حفظ کنند و دوم اینکه، اهمیت تعاملات بین شخصی برای آنها به خاطر کمک به عزت نفس است نه به خاطر دست یافتن به نزدیکی و صمیمیت. به عبارت دیگر، آنها در بند هدف حفظ تصویری باشکوه از خودشان هستند و این هدف بر تجارت آنها سایه می‌افکند.

اشخاص دچار اختلال شخصیت خودشیفتگی، سوگیری‌های شناختی دارند که به حفظ باورهای خودبزرگ بینی کمک می‌کنند. وقتی که اشخاص دچار اختلال شخصیت

آهنه کار

خودشیفته با دیگران تعامل می‌کنند، هدف اصلی آنان حمایت از عزت نفس‌شان است. این هدف به چند طریق بر طرز رفتار آنها با دیگران تأثیر می‌گذارد. نخست اینکه آنها تمایل به فخر فروشی فراوان دارند. این کار در آغاز تأثیر خوبی بر جای می‌گذارد، اما با گذشت زمان، دیگران فخر فروشی مکرر را منفی تعبیر می‌کنند.

دوم اینکه وقتی کسی دیگر که در کاری که با عزت نفس ارتباط دارد بهتر از آنان عمل می‌کند، وجهه آن شخص را خراب خواهد کرد، حتی اگر او مجبور شود با وجهه آنها نیز همین کار را انجام دهد. یعنی، تحسین شدن یا دست یافتن به موفقیت رقابتی، برای آنها مهم‌تر از صمیمی بودن با دیگران است.

این چهارچوب، درک علت این موضوع را آسان می‌کند که چرا اشخاص دچار اختلال شخصیت خودشیفته کارهایی می‌کنند که باعث سردی و بیزاری دیگران می‌شوند. علاقه اصلی آنها «بردن» است نه دستیابی به صمیمیت و حفظ آن از نظر فردی که مبتلا به اختلال خودشیفته‌گی یا نارسیسیسم است، دیگران تنها وسیله و ابزاری هستند که به او کمک می‌کنند تا به اهدافش برسد. بنابراین طرز تفکر افراد خودشیفته به دیگران این است که چگونه می‌توانند از آنها استفاده و برای هدفی که دارند از حمایت آنان بهره‌برداری شخصی کنند. تعصب بازتاب دیگری از آهنکارابه عنوان یکی از نفсанیات است.

فرد متعصب، دچار خطای بنيادین است. او اجازه نمی‌دهد محتوای دانش و آگاهی‌های جدید با محتوای دانش و آگاهی‌های پیشین وی درگیر شوند و در تعامل باشند. از نظر پیازه «ذهن، اطلاعات رسیده از جهان خارج را بازسازی و تفسیر و تعبیر مجدد می‌کند تا آن را با چارچوب درونی خود منطبق گردداند».

بیان این مسئله مهم، ما را با مهم‌ترین خطای فرد متعصب، آشنا می‌سازد. این گونه افراد، به ذهن خود اجازه چنین تفسیری را نمی‌دهند و تلاش می‌کنند تا آن را متوقف سازند. البته همان گونه که اشاره شد، ممکن است فقط در زمینه‌ای خاص چنین رفتاری را بروز دهند. ورود افکار و اطلاعات جدید، همواره باعث تغییر در محتویات دانش و آگاهی قبلی نمی‌شود، بلکه گاهی خود آنها در معرض تغییر قرار می‌گیرند و در نهایت، به تجارب فرد، افزوده می‌شود و واقعیت کشف می‌گردد.

بنابراین ما می‌توانیم نژاد بشر را به دو بخش تقسیم کنیم:

اول آنهایی که از اوامر ذهن خود پیروی می‌کنند، تابع هوی و هوس هستند، آنچه را فرموده‌اند، می‌شناسند

آهنگ کامل

دوست داشته باشند به انجام می رسانند و بخاطر این انتخاب در چرخه مرگ و زندگی رنج می برند.
دوم آنهایی که از اوامر روح پیروی می کنند و از طریق سفر روح تا مراتب بهشتی، جایی که نور و خرد و آگاهی وجود دارد، بالارفته و به آزادی دست پیدامی کنند.

در کتاب سرزمین های دور چنین
آمده است که:

هرچه در عادتی بیشتر افراط شود
ذهن راحت تر و با یقین کامل تر در شیار
مربوط به آن عادت می راند. در همین
حین، روح به تدریج قدرت خود را برای
ابراز کردن خواسته های خویش از دست
می دهد تا جایی که ذهن دیگر به او
گوش نمی دهد.

از اکتساب روحیه حق به جانبی بر حذر باش. این عمل به خودی خود باعث شکست در نیل به مقصود شده و هر آنچه را که کسب کرده باشی به باد می دهد. همواره باید بر آهنکارا یا خودپرستی غلبه کنی و می باید رخصت دهی تا محبت عشق دانش قدرت و نیروی تسلط کامل خود را بر افکار و اعمالت نشان دهی.

برگت باشد

ماهnamه فَرَزْدَكَان

صفحه ۱۳

نورهای هفت کانهٔ خداوند

شیخ

خوب، ابتدا از این سؤال شروع می‌کنیم که اصلاً نور چیست؟

مثلاً نور خدا!

خیلی از مکاتب، فرقه‌ها و مذاهب از نور خدا صحبت می‌کنند. این نشان می‌دهد که آنها نور را شناسایی کرده‌اند ولی این دلیل بر برتری این مکاتب نمی‌شود. ما در اک دیدگاه خودمان را نسبت به نور داریم. البته این معنای طرد یارددیدگاه مکاتب و مذاهب نسبت به این موضوع نمی‌باشد و پیروان اک برای دیدگاه‌های مکاتب و مذاهب دیگر، احترام قائل هستند.

هر نوع مکتب، مذهب، علم جدید و یا عرفان جدید خاص که در حال حاضر وجود دارد و یا به وجود خواهد آمد، نمی‌توانند این ادعا را داشته باشند که فقط در سیستم و مذهب ما می‌توان نور خدارا دید یا ما فقط نور خدا می‌شناسیم.

این توهمندی بود که در مذهبی به اسم اکنکار در غرب به وجود آمد و اشخاصی به نامهای داروین گراس و هارولد کلمپ مدعی آن شدند، و یک برنده تجاری از آن ثبت کردند. البته این مسئله که اشخاصی بیایند و خدارا به نام خودشان ثبت کنند سابقه‌ای به قدمت تاریخ بشر دارد.

تعالیم اک سابقه باستانی دارد و توسط استادان این نظام ارائه شده است. اینکه از چه طریق، مکتب، فرقه، مذهب و روشی ارائه شود، در هر حال، سفیران روح آن وجهه عظیم الهی را به ما آموخته شده‌اند. مثلاً سری شیوسنا یکی از این استادان بوده که به موسی این تعالیم را آموخته است و هیچ تعصیتی هم نسبت به دین موسی نداشته است. ایشان به موسی تعلیم دادند ولی آموزش‌های موسی در نهایت تبدیل به یهودیت شد. استاد زادوک نیز یکی از استادان اک بوده که به عیسی تعلیم داده بوده‌اند و بعداً پیروان عیسی دین مسیحیت را رواج دادند. همه این ادیان قابل احترام هستند. در اسلام نیز به همین صورت این تعالیم ظهور کرده است. مثلاً استاد شمس تبریزی و سری مولانا، تعالیم نور را در زمان خودشان مکتوب کردند و این تعالیم را از طریق عرفان اسلامی، و تصوف به مردم یاد دادند. بنابراین، استادان واقعی هیچ نوع

فَرِزَّارَك
هـ
ماهـنـامـه

نورهای هفتگانه خلاوند

تعصی نسبت به این مبحث نور ندارند، در هر جا بوده و طبق هر قالبی که بوده است، ایشان آمده‌اند و آنرا بیان کرده‌اند و آموزش داده‌اند. آنها ماهیت اصلی نور را می‌دانستند، چون توانسته بودند خودشان را با نور کوکنند و فرآیند و نتایجش را هم دیده بودند.

امانور چیست؟

نور بخشی از صدای خداوند است. صوفیان آن را وَدان می خوانند، مسلمانان به آن کلام الحی می گویند. همان شبای هندوها است. کلمه گمشده لوگوس است و... البته این کلمات دارای دو جنبه نور و صوت است که در این مقاله در مورد نور صحبت می کنیم. اسمی مختلفی روی آن گذاشته اند ولی اصل این کلمه که سانسکریت است که به آن ایک یا حق می گویند. صدای حق، نور حق و نور خداست.

ولی این نور خدا به چه شکل عمل می‌کند و
اصلًا هدفش چیست؟

این نور قابل تجربه است. جریانی است که انسانها و حتی حیوانات هم در حال تجربه‌اش هستند، آنهم بدون هیچ واسطه‌ای، همه این نور خدارا دارند. من، شما، جاهل، دانا، مسلمان، کافر، مسیحی و یهودی و... این نور خداست و برای همه هست چون این نور خدا است که باعث به وجود آمدن و شکل دادن به حیات می‌شود. نفس و خون حیات از طریق نور و صوت است. فقط در تعلق یک مکتب، دین، مذهب و استاد نیست. این فیض است و فیضی است که همه از آن بهره‌مند هستند و از آن استفاده می‌کنند، حال چه آگاه باشند و چه آگاه نباشند.

به طور کلی نور دارای دو وجهه است. یک وجهه از آن در تجربیات ماقابل دیدن است. هر رنگی که در دنیای فیزیکی می‌بینیم، یک تجلی از آن نورهای اصلی هستند ولی با طیف‌ها و سطح‌های مختلف، نور و صوت دو نوع است، یک نوع آن قابل تجربه است. نوری قابل دیدن است ولی نه با چشم فیزیکی و همین‌طور صوتی قابل شنیدن است ولی

نیز با گوش فیزیکی. بلکه طبق تجربیات درونی. نورهای قابل تجربه دارای شکل و رنگ‌های متفاوت است و در رنگ‌های متفاوت

نورهای هفت گانه خداوند

تجربه می شود و هر کدام از این رنگها دارای یک خاصیت متفاوت می باشد. در این مرحله است که شبda نیاز به آموزش و شناخت این انوار دارد. کسانی مثل استاد شمس تبریزی، مولانا جلال الدین رومی و استادان بسیاری آمدند تا به ما بیاموزند که کارکرد نور چیست و در زندگی ما چگونه جاری می شود و عملکرد آن در ما چگونه است. البته این تعالیم سری و مخفی بود و این اساتید این تعالیم را به شاگردان نزدیک خودشان یاد می دادند.

نور باعث حیات ما هست کسی که نور را نداشته باشد احساس ندارد و یک فرد بی احساس هست، ما اگر نور را نداشته باشیم تعلق نداریم، خاطرات نداریم و... در مجموع ما اگر نور را نداشته باشیم، چیزی به اسم شهود انسانی و آگاهی انسانی نداریم. نور در حیوانات هم به همین شکل عمل می کند. اگر نور نباشد، حیوانات غریزه، جنبش و حیاتی ندارند. به همین نسبت کل حیات و کل آفرینش از نور است. شکل دهنده تمامی حواس و آگاهی ما، چه خودآگاه و چه ناخودآگاه از نور با طیفها و پرتوهای مختلف است. طیف‌های ارتعاشی این نورها با یکدیگر متفاوت می باشد. البته این ارتعاش این است و نباید آنرا با انرژی اشتباه گرفت. یعنی این یک نوع انرژی نیست که ما در زمان و مکان و طبق یکسری داده‌ها به خودمان تلقین کنیم و به آن تجربه دست پیدا کنیم. بلکه باید یاد بگیریم که به چه نحوی خودمان را برای آن مجرما قرار بدھیم تا عمل کند. البته اینکار نیاز به یک سری تمرینات دارد.

پس نور شکل دهنده آن چیزی است که ما آلان به عنوان انسان هستیم. منشأ ما از نور است، منشأ تفکرات، احساسات، نفسانیات، اشتباهات، موفقیت‌ها، استعدادها، توانایی‌ها و همچنین مهارت‌هایمان هم از نور است. هر چیزی که ما داریم بدون نور نمی‌تواند عمل کند و ما این انرژی و توان را از نور می‌گیریم حالا چه به آن آگاه باشیم یا نباشیم.

نور منشأ و جوهره اصلی تمامی جهان بینی‌ها است. معنوی، مادی، علمی و زیربنای هر چیزی را که در نظر بگیریم از نور به وجود آمده است و نکته مهمی این است که هر شخصی بدون هیچ‌گونه واسطه‌ای می‌تواند با این نور خداوند ارتباط بگیرد.

البته افراد هم آمده‌اند و از آن مذهب، فرقه و مکتب ساختند ولی نور خدا کاری به مذهب، مکتب، عرفان و فرقه ندارد. نور در تعلق هیچ نوع مکتب، مذهب و راه عرفانی نیست. نور آزاد است و با آزادی از این تفکرات و اعتقادات می‌شود با آن ارتباط بهتری گرفت.

فَيَرْزَكُ
بِالْمَنَامَةِ

صفحه ۱۶

نورهای هفت کانهٔ خلاوند

هر فردی با هر دین و مردمی، مسلمان، یهودی، بودایی و هر اعتقادی که دارد می‌تواند با نور ارتباط بگیرید و مالازم نیست حتماً عضو گروه یا فرقهٔ خاصی باشیم یا تحت سیستم خاصی زندگی کنیم تا نور را بیابیم. تمرينات ساده‌ای وجود دارد که هر شخصی می‌تواند انجام دهد. چون نور اعتقاد نیست و یا یک نوع فرمان معنوی نیست، نور آگاهی است. ما آن آگاهی را که احساس و تعقل مان از نور گرفته، داریم.

همانطور که در ابتدای مقاله اشاره شده یکی از جنبه‌های نور قابل دیدن است و هفت نور اصلی وجود دارد که ما می‌توانیم در تجربیات درونی به آن اعتماد کنیم و آن را در حالات مراقبه، رویا، سفر روح و... تجربه کنیم.

نور سبز: این نور ارتباط مستقیمی با عقل دارد. تعقل و عقل را روشن و قوی می‌کند که در نهایت می‌تواند باعث پرورش عقل سلیم در فرد شود.

نور صورتی: احساسات توسط این نور شکوفا می‌شود. آنرا منظم و کنترل می‌کند و احساسی شفاف (که در صد خطایش پایین است) به ما می‌دهد. همچنین یک دریافت احساسی کاملاً پخته به ما می‌دهد.

نور نارنجی: این نور باعث یادآوری خاطرات می‌شود. همچنین خاطرات و استرس‌های بی موردی که در زندگی داریم را از بین می‌برد. طیف عمل نور نارنجی وسیع هست، چون این نور به کارما و روابط علت و معلول مربوط می‌باشد. این نور باعث قوی شدن حافظه نیز می‌شود و همچنین از لحاظ جسمی هم خیلی تأثیر گذار است و خاصیت درمانی دارد و می‌توان جسم فیزیکی را با آن درمان کرد.

نور آبی: بوجود آورندهٔ تفکر یا اندیشه است. بزرگترین قدرت انسان تفکر و اندیشه او است و این تفکری که ما داریم از نور آبی است. نور آبی تفکر را منضبط می‌کند. تفکر را قوی‌تر می‌کند و قدرت تمرکز را بالاتر می‌برد و ذهن را پالایش می‌کند. با پالایش ذهن، تفکر قوی می‌شود و روی سایر اندام‌های درونی نیز تأثیر زیادی دارد.

نور بخش: ابتدا باید این نکته را بدانیم که نورهای آبی، نارنجی، صورتی و سبز در بخش خود آگاه ماهستند. چیزی فرمایند که

نورهای هفت گانه خداوند

است که ما آلان حس می‌کنیم. طبق شعور، احساسات و تعقلمان ورودی، خروجی و دریافت داریم. بعبارتی به آن آگاه هستیم، حس می‌کنم و می‌بینیم. این بخش‌ها در خودآگاه ما هستند. ولی نور بنفس ارتباط مستقیم با ضمیر ناخودآگاه ما دارد. این نور فراتر از روانشناسی و آن چیزی است که خیلی افراد در مورد آن صحبت کرده‌اند و کتاب نوشته‌اند. ما از طریق نور بنفس می‌توانیم با ضمیر ناخودآگاه‌مان ارتباط بگیریم. کسی که روی ضمیر ناخودآگاهش مسلط شود، موفقیت‌های زیادی کسب خواهد کرد. البته منظور موفقیت دنیوی نیست. این شخص از لحاظ خودشناسی پیشرفت می‌کند، چون کسی که با ضمیر ناخودآگاهش ارتباط بگیرد، توانایی‌هایش بالا می‌رود و این کار بوسیله نور بنفس انجام می‌شود.

خوب تا اینجا با پنج نور اصلی آشنا شدیم که با ضمیر خودآگاه و ضمیر ناخودآگاه سروکار دارند. یعنی مامی توانیم آنها ببینیم، تجربه کنیم و با آن ارتباط برقرار کنیم. دیدن هر یک از این نورها در تجربیات مابه معنای این است که آن نور دارد روی آن بخش مورد نظر خودش (که در بالاتوضیح داده شد) کار می‌کند و آن را پرورش می‌دهد. دونور دیگر از انوار هفت گانه مانده است که متفاوت و بسیار مهم می‌باشد. نور طلایی و نور سفید.

نور طلایی: این نور در بخش معنوی است، یعنی در حقیقت یک وضعیت معنوی است. نور طلایی یک حالت استحاله معنوی و قدرت عظیم درونی است که حتی فراتر از ضمیر ناخودآگاه است.

ubbyarti نور طلایی، خود بوجود آورنده ضمیر ناخودآگاه می‌باشد. این طبقه بندی نورها واقعاً قشنگ و زیبا است. طیف ارتعاشی و پرتوهای نوری بسیار منظم عمل می‌کنند و هستی را برپانگاه داشته‌اند. این یکی از قدرت‌های واقعاً شگفت‌انگیز خداوند است که از طریق این نورها متجلی می‌شود. آن از صدایش همه چیز را نظمی که خودش تعیین کرده و نه آن نظمی که ماتعیین کرده‌ایم، اداره می‌کند و حیات را برپا می‌دارد. یعنی نور طلایی پشتونه تمامی این نورهای پایین‌تر است و وضعیت معنوی دارد.

فَيَرْزَكُ
ماهِ نَمَاءٍ

نورهای هفت‌گانه خداوند

اشراقیون به این نور رسیده بودند، خیلی از عرفا این نور طلایی را تجربه کرده بودند که خیلی زیبا و درخشنده است و همچنین خیلی عظیم و قدرتمند است. موقتی که در نور طلایی قرار می‌گیریم به معنای این است که پیش خدا هستیم و در شعف و عشق قرار می‌گیریم. عشق خیلی عظیمی از طرف خداوند به ما جاری می‌شود. نورهای دیگر هم، طیف‌ها و تجربیاتی دارند ولی تجربه نور طلایی کاملاً متفاوت می‌باشد.

طریق نور سفید قدرت می‌گیرند و حیات پیدا می‌کند. انوار دیگر مثل ابزارهای نور سفید هستند که دارند عمل می‌کنند. مثل مهندسین مختلفی که در جاهای مختلف و اندام‌های درونی کائنات، افراد و مخلوقات عمل می‌کنند، ولی نور اصلی سفید است.

در این مقاله با مبحث نور و انوار هفتگانه آشنا شدیم. در شماره بعدی نشریه، در ادامه این مقاله به مبحث جهان‌های آفرینش و مباحث مرتبط با نور می‌پردازیم.

برکت باشد

نور سفید: این نور خالص و نور خالص خود خداست، بدون هیچ نوع طیف ارتعاشی. نور سفید هیچ نوع ارتعاشی ندارد و ساکن است و خالق تمامی انوار دیگر از صدای خداوند است. حتی مبحثش به کلمات هم در نمی‌آید. نور سفید هم معنوی است و هم خیلی عظیم می‌باشد. کامل کننده و مطلق است. کل هستی و کائنات از

سهره خوش‌نوا

بُرْكَةُ ربِّنا

همسرم هدفون زده و شبکه خبر رانگاه می‌کند. زیر نویس تعداد کشته‌های روز گذشته و بروز کرونادر چین را اعلام کرد. امروز شصت نفر به آمار قبلی اضافه شده بود.
من اما مشغول خواندن قسمتی از دیسکورس در مورد مانترها بودم.

از کوچه صدای جنب و جوش صبحگاهی و تردد ماشین‌ها به گوش می‌رسید.

در بین این مهمه صدای یک پرنده خوش‌الجان توجه من را جلب کرد. به همسرم گفتم صدا را می‌شنود و او هدفون را برداشت لحظه‌ای گوش داد و گفت نه. اشتیاقی که از صدای آن پرنده در من ایجاد شده بود مرا به طرف پنجره کشاند، پرنده کوچکی روی شاخه خشکیده تبریزی بلند قامت روبروی ساختمان نفهمه سرایی می‌کرد.
یک ریتم مدام تکرار می‌شد.

چند روزی بود که یک سوال در سرم می‌چرخید، اینکه چگونه باید صدای استاد درون را شنید؟
این سهره خوش‌نوا جواب را با خود آورده بود.

در جواب همسرم که با کنایه گفت عجب شنواری‌ات قوی شده، گفتم دلیل شنیدن صدای این پرنده در میان این همه صدا اول این بود که جنس و ریتم متفاوتی داشت و دوم اینکه گوش من آماده شنیدن آن بود.

موبایلم را برای ضبط در بالکن گذاشت و چند لحظه به آن ترانه زیبا گوش سپردم اما برای انجام کاری به اتاق رفتم. بعد از چند دقیقه که برگشته و صدای ضبط شده را گوش دادم متوجه شدم همان لحظات کوتاه که آنجا بودم پرنده هم ترانه خود را خوانده بود و مابقی فایل صوتی فقط صدای محیط بود.

نتیجه و دریافتمن از این ماجرا این بود که استاد درون منتظر تقاضا و درخواست ما برای ارتباط است.
(آمادگی و هم کوک بودن با ریتم استاد درون)

باید مشتاق شنیدن بود تا در میان همه‌هه ذهن صدای استاد درون را شنید. حضور و بودن.

در قسمتهایی که من حضور نداشم صدای پرنده هم ضبط نشده بود پیام‌ای این بود که در اینجا و اکنون باش و صدای استاد درون را دریافت کن.

پس سنجش و ارزیابی، فرصت دریافت را از تو می‌گیرد بهتر است در تجربه‌ات رها و شناور باشی.

بُرْكَةُ ربِّنا

مہمنامہ

مَدِيْتَيْشُنْ وَ مُرْلَبْ

دَشْهَدْ

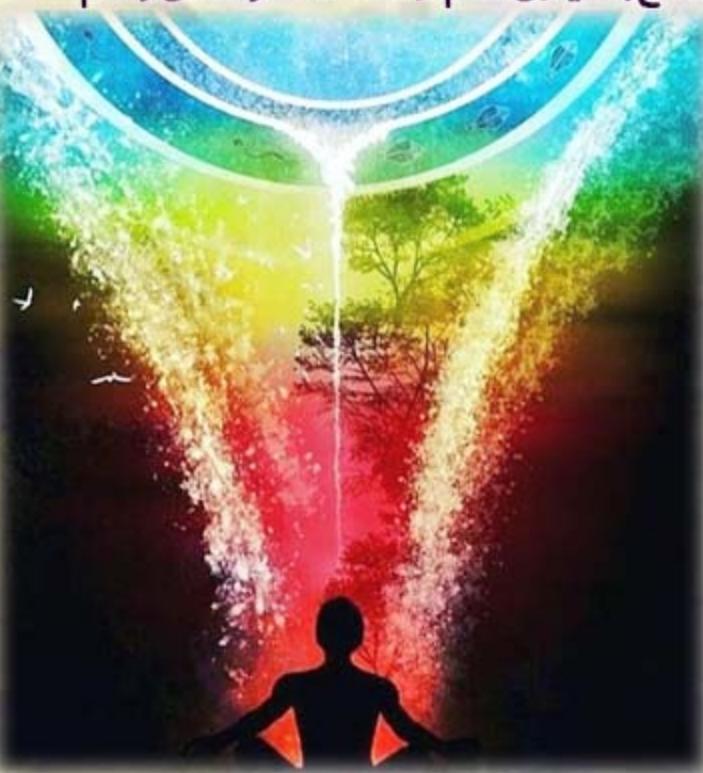
در زمینه امور معنوی تعالیم بسیاری را در راستای علوم ذهنی و مذهبی می‌یابیم که به شیوه‌های گوناگون خصوصاً حل مشکلات، وعده پاداش‌های مادی و معنوی را به ما می‌دهند. اگر چه در می‌یابیم که بکار گیرنده بیشتر این شیوه‌ها که عبارت است از دستکاری کردن افکار، بعداز مدت کوتاهی دچار افسوس خواهد شد. ابتدا فرد تصوراتی را آغاز می‌کند، دال بر اینکه خطای مرتكب شده و تقصیر از خود است. این نوع طرز فکر باعث ایجاد روحیه‌ای گناه آسود، عذاب وجдан و سقوط او به وضعیت غم، اندوه و بی‌عاطفه‌گی می‌شود، که از درجات تحتانی سطح بقاء است. او معمولاً قربانی ناامیدی و شکست پذیری خودش واقع می‌شود. تصویر دیگر او بر این مبنای است که در آموزش‌هایی که دریافت نموده است، مشکلی وجود دارد، زیرا این چنین انتظار می‌رفت که شیوه مربوطه برایش منافع بسیاری، هم از نقطه نظر مادی و هم

معنوی در برداشته باشد. همین مشکل باعث می‌شود که جوینده مکرراً از یک آموزشگر به آموزشگر دیگری متولّ شود و چندین شیوه متفاوت را به محک آزمون بگذارد. گاهی از این بابت احساس عذاب وجدان می‌کند که دویابیشتر از آموزش نامه‌های متعلق به مکاتب مختلف را با هم به مرحله اجرا می‌گذارد و هر کتابی را که پیدا می‌کند می‌خواند به این امید که با استفاده از آموزش‌های ذهنی و علوم مذهبی یک پاداش معنوی دریافت کند.

تا هنگامی که یک فرد ابتدا در جستجوی شناخت معنوی برناید یقیناً در اكتساب هر گونه هدف مادی یا معنوی که برای خود تعیین کرده است شکست خواهد خورد. چه بسا افراد جامعه بشری که این اصل را درک نمی‌کنند و همه عمر خود را در انطباق با یک الگوی ثابت و افکار فرسوده، به پایان می‌رسانند. جالب این است که این افراد، درست در لحظه احتضار که دیگر فردایی برایشان در این جهان خاکی وجود ندارد، اعتراف می‌کنند،

شیوه‌ای که به کار گرفته بودند، خطا بوده است. بدلاً لیل عجیب و نامعلوم، در طی سال‌های مديدة به

ما گفته‌اند که خدامایل است به کسانی که در عبادت (مدیتیشن) یا با به کار گیری سایر روش‌های تخیلی به منظور بر طرف کردن مشکلات خویش وقت زیادی صرف

مَدِيْتِيشنْ وَ مُرْجَبْ

می‌کنند، پاداش دهد. این بزرگترین تفاوتی است که بین پیروان ایک و سایر سیستم‌های دیگری که در جستجوی وضعیت الهی اقدام می‌کنند، وجود دارد. ایک تکنیک ساده‌ای را برای شناسایی خویش آموخت می‌دهد که گاهی آن را مراقبه می‌نامیم، حال آنکه در یوگا و سایر سیستم‌ها از شیوه‌های سنگین و طاقت فرسای مدیتیشن استفاده می‌شود.

از دیدگاه سوامی شیواناندا مدیتیشن به زبان ساده یعنی تمرکز، به طوری که نیروهای درونی مان آزاد شوند و بتوانند با فراخ بال به فعالیت پردازند و بدون آن نمی‌توان به مرحله ملکوتی ارتقاء پیدا کنند و از شر قیود و محدودیت‌های ذهن رها شده و به جاودانگی رسید و این مستلزم صرف وقت زیاد و نشستن در زمان و مکان دقیق و مناسب است. در صورتیکه از دیدگاه "ایک"، فعالیت‌های سریعی که لازمه بقاء در جوامع امروزی است، جایی برای تمرکز سنگین و دوره‌های طولانی سکوت خارج از محل کار باقی نمی‌گذارد. بیشتر ما آمادگی و فرصت این گونه جستجوهای درونی را نداریم.

مراقبه در تعریف ساده‌ای عبارت است از اینکه آدمی کاملاً علاقمند به موضوعی باشد، چه در هنگام نشستن پشت میز باشد و چه در سکوت و تنها یی، هر کسی که بیش از نیم ساعت به مراقبه نشسته و نتیجه‌ای از آن نگیرد بهتر است مدتی را در وضعیت معمول بسر برده و پس از لااقل چند ساعت اقدام به مراقبه مجدد نماید، زیرا ذهن را نمی‌توان بیش از نیم ساعت بر روی یک مظہر مطلوب متمرکز کرد. پس از آن ذهن همچون میمونی در قفس از یک موضوع به موضوع دیگر می‌پرد.

در یک تعریف کلی، مدیتیشن یعنی ذهن ورزی و مراقبه یعنی روح ورزی. در واقع مدیتیشن نوعی عمل منفعل محسوب می‌شود اما در مراقبه ما دروناً در حال فعالیت هستیم و یا بالعکس در حین انجام عملی می‌توانیم از درون در حال مراقبه بر روی موضوعی دلخواه باشیم. از طرفی در

مدیتیشن تمرکز بر روی چاکرهای تحتانی فرستاده ایم

شیخ

مَدِيْتَيْشُنْ وَ مُرْلَبْ

می باشد اما در مراقبه تمرکز ما بر روی تیسرا تیل یا چشم سوم است و این نوع تمرکز خود باعث به تعادل رساندن چاکرهای پایین تر از خود می شود. مراقبه، عملی از سطوح بالای معنوی به سوی سطوح پایین تر است. در صورتی که مدیتیشن در سطوح تحتانی انجام می شود. در نتیجه بکار گیری روش‌های مدیتیشن هیچگونه اشکالی در خصوص دستکاری کردن قوای ذهنی، جهت اکتساب منافع مادی وجود ندارد و فرد باید بخاطر داشته باشد که آنچه را که برایش تلاش کند بدست خواهد آورد، اما بعد از رسیدن به هدف درمی یابد که آنچه نصیب‌شده همانی نیست که حقیقتاً طالب بوده است. در ضمن او تنها در جستجوی خود به اندکی از تمامیت الهی دست یافته و قادر نیست این عوامل را در کنار هم قرار داده و به دانش عالمگیر الهی دست پیدا کند.

هر کسی که با استفاده از این روش‌ها اقدام به اکتساب منافع مادی و معنوی خود می نماید، محکوم به شکست است. ممکن است برای مدت کوتاهی از شرایط ذهنی و جسمانی به ظاهر خوبی برخوردار شود، لکن دوره اقبال نیک او مآلًا به نیمه تاریک خود رسیده و موانع غول‌آسایی را بر سر راهش بنا خواهند نمود. ما در اداره کردن دشواری‌های دنیوی موفق نمی‌شویم مگر اینکه خود روح قادر شود دوباره به وضعیت آگاهی معنوی بازگردد. در جستجوی این وضعیت از تجربیات معنوی، به ناچار ابتدا باید خویش را شناسایی کنیم. همان مقوله‌ای که ما مرحله خودشناسی می‌نامیم. بکار گیرنده شیوه‌های معنوی نیاز ندارد به مکان خاصی برود و چیزی را هم تجربه نمی‌کند مگر شناسایی خود. هر چه بیشتر در هنر شناسایی خویش تبحر و تجربه داشته باشد، به همان نسبت هم هوشیاری اش از وضعیت خداشناسی بیشتر می‌شود. پیشرفت و توسعه‌ای هم در کار نیست بلکه باید گفت سطح شکوفایی معنوی وی است که مکرراً افزایش می‌یابد. شگرد این هنر در نگرشی است که لازم است دائمًا به درون خود معطوف داریم و این طرز عمل را باید با درون گرایی حاصل از مدیتیشن اشتباه کرد، بلکه در این وضعیت نقطه نظری کاملاً بی‌طرفانه پیدا خواهیم کرد. این بزرگترین تفاوتی است که بین اک و سایر سیستم‌های دیگری که در جستجوی وضعیت الهی اقدام می‌کنند وجود دارد.

برکت باشد

هائی
لاین فریز

لبنیات؛ خوب یا بد

هر ساله، مقدار زیادی پنیر، بستنی یا محصولات لبنی منجمد توسط انسان‌ها در سراسر جهان مصرف می‌شود. کاملاً درست است اگر بگوییم بسیاری از مردم شیفتۀ لبنيات هستند. بنابراین ممکن است شگفت‌آور باشد اگر دریابید که مصرف انواع محصولات لبنی از سال ۲۰۰۵ به طور پیوسته در حال کاهش است.

بر اساس نتایج نظرسنجی‌ها از سوی انجمن تغذیه و رژیم غذایی امریکا، ۱۲٪ از امریکایی‌ها کمتر از پیش لبنيات مصرف می‌کنند. همانگونه که می‌دانید امروزه از رژیم‌های گیاهخواری استقبال فراوانی شده است. بخشی از این نوع رژیم‌های مانند وگان یا خام گیاهخواری، لبنيات حیوانی را از رژیم غذایی خود حذف نموده‌اند و این باعث استقبال عده‌ای از مردم به عدم مصرف شیر و لبنيات شده است. همچنین استقبال از شیر غیرلبنی در غرب و بولیزه اروپا را به افزایش است. تنها در بریتانیا از هر سه نفر، یک نفر از شیرهای جانشین استفاده می‌کند. البته در سراسر جهان بولیزه کشورهای در حال توسعه، تولید شیر افزایش پیدا کرده است.

خوب سوال این است که چرا مردم در کشورهای غربی به دنبال نوشیدن شیرهای گیاهی هستند؟ آیا محصولات لبنی اینقدر وحشتناک هستند؟

یکی از مخالفین اصلی مصرف لبنيات، سازمانهای حمایت از حیوانات، فعالین محیط زیست و طرفداران رژیم وگان هستند. اما دلایل آنها چیست؟

یکی از کسانی که به گیاهخواری مطلق (وگان) روی آورده است دلیل خود را چنین بیان می‌کند: من به دلیل ملاحظات زیست محیطی، تصمیم گرفتم گیاهخوار شوم محصولات کشاورزی و آب کمتری برای تأمین رژیم غذایی گیاهخواری یا وگان نسبت به محصولات لبنی و گوشت، لازم است.

پژوهش‌ها نشان می‌دهد که برای تولید یک لیوان شیر لبنی سه برابر بیش از هر جانشین غیرلبنی آن گازهای گلخانه‌ای تولید می‌شود. علاوه بر گازهای گلخانه‌ای، بنابر گزارش صندوق جهانی طبیعت و قتنی کوددهی زمین و تولید علوفه به درستی مدیریت نشود، فرآیند تولید محصولات لبني نقش مهمی در آلودگی آب و فرسایش خاک دارند. البته همگان از میزان تولید گازهای گلخانه‌ای توسط دامها آگاه هستند. افزایش پرورش گاو، گوسفند، بز و... برای مصرف گوشت و شیر باعث افزایش حجم چشمگیری در گازهای گلخانه‌ای شده است.

لبنیات خوب یا بد

اگر پروسه کربن را در گیاهان بررسی کنیم در می‌باییم که یک گیاه چگونه رشد می‌کند. گیاهان، گازکربنیک هواراجذب و از آن گلوكز می‌سازند و توسط گلوكزها بافت‌شان را ساخته و رشد می‌کنند. پس رشد گیاهان در حقیقت توسط گازکربنیکی که از هوا جذب می‌کنند اتفاق می‌افتد. وقتی این گیاه توسط موجود دیگری خورده می‌شود، بخشی از این گیاه دوباره به خاک بر می‌گردد، بخش دیگری از آن هم دوباره به گاز تبدیل می‌شود، یعنی گازکربنیک، دوباره وارد هواشده و این چرخه همین طور ادامه پیدامی کند. پس گرمایش زمین از نظر تغذیه‌ای و گازکربنیکی که تولید می‌شود زیر سر گیاهان نیست.

اما داستان گاو چطور است؟ گاو هم گازکربنیک تولید می‌کند و علاوه بر آن یک گاز دیگر هم به اسم متان تولید می‌کند! هیچ سیکل و چرخه‌ای در کره زمین برای بازیافت گاز متان وجود ندارد و مثل گازکربنیک نیست که مجدداً در چرخه تولید گیاهان قرار گیرد. پس این متان کجا می‌رود؟ در اتمسفر قرار می‌گیرد، و به عنوان یکی از گازهای گلخانه‌ای مرتب حجمش در دنیا افزایش پیدامی کند.

اما محصولات جانشین شیر لبنی هم فارغ از ملاحظات زیست‌محیطی نیستند. شیر بادام را در نظر بگیرید، میزان استفاده از آب برای بادام کالیفرنیا به طور متوسط ۱۲ لیتر است و کالیفرنیا بیش از ۸۰ درصد بادام جهان را تولید می‌کند.

به علاوه برای گرده‌افشانی یک جریب از درختان بادام به دو کندو زنبور نیاز است، هر سال برای مدت کوتاهی میلیون‌ها کندوز زنبور از سراسر ایالات متحده به کالیفرنیا آورده می‌شود. در سال ۲۰۱۴، شورای نظارت بر گرده‌افشانی، گزارش‌هایی از زنبورداران مبنی بر مرگ انبوهای از زنبورهای بالغ دریافت کرد، علاوه بر مرگ تعداد زیادی از آنها بسیاری از لاروها هم بیمار یا ناقص بودند. شاهدان عینی تقصیر این موضوع را متوجه ترکیبات سوم ضدآفات می‌دانند.

جو، برنج و سویا که همه جانشین‌هایی برای تولید شیر گیاهی هستند، میزان استفاده آب آنها کمتر از بادام است و نیازی به کمک زنبورها برای باروری ندارند زیرا گرده‌افشانی آنها به کمک باد انجام می‌شود. باکتری‌های موجود در زمین شالیکاری، گاز متان آزاد می‌کنند اما بسیار کمتر از گاز متانی است که گاوها تولید می‌کنند اما از موارد دیگر مثل جو بیشتر است. تولید شیر جو نیاز به زمین بیشتری نسبت به گیاهان دیگر دارد اما به هر حال کمتر از میزان نیاز برای تولید شیر گاو است.

سوال دیگر این است که آیا گاوها شیرده در شرایط نامناسب پرورش داده می‌شوند؟ عده‌ای از مردم به به دلایل اخلاقی نوشیدن شیر را ترک کرده‌اند زیرا معتقد هستند که سیستم نگهداری حیوانات نامناسب است. بسیاری حفظ حقوق حیوانات را مهم‌ترین دلیل خود برای گیاه‌خواری عنوان کرده‌اند. بغير از عدم پرورش دام‌های رفضای باز و تغذیه طبیعی آنها، جنبه‌های بحث برانگیزی در مورد دامپروری وجود دارد، مثل جدا کردن گوساله‌ها از مادرشان، کشتن گوساله‌های نر و بارداری از طریق تلقیح مصنوعی.

لبنیات؛ خوب یا بد

اما آیا واقعاً می‌دانید هنگامی که لبنیات را کنار می‌گذارید و در برابر مصرف آن مقاومت می‌کنید، چه چیزی را به دست می‌آورید یا از دست می‌دهید؟ آیا شیر واقعاً برای بدن خوب است یا نه و هنگامی که آن را از رژیم‌تان حذف می‌کنید چه عوارضی در کمین شماست؟

یکی از آثار عدم مصرف لبنيات اين است
که استخوان‌بندی بدن خود را شکننده
می‌کنيد. تا سن ۳۰ سالگی، سرعت
استخوان‌سازی بدن بیشتر از تجزیه
استخوانی است. پس از ۳۰ سالگی،
تجزیه استخوان‌ها از ساخت آنها سبقت
می‌گيرد. بهترین روش برای تقویت اسکلت

بدن کلسیم است. لبنيات یکی از بهترین منابع تامین کلسیم است، زیرا بدن کلسیم موجود در لبنيات را، در مقایسه با دیگر غذاها، بهتر جذب می‌کند. با حذف لبنيات گامی در جهت پوکی استخوان و شکستگی آنها بر می‌دارید.

ولی اگر شما قصد حذف شیر گاو را از برنامه‌ی غذایی خود دارید، سایر منابع کلسیم برای تقویت اسکلت بدن همچون سبزی‌های برگ‌دار (چغندر، کلم پیچ، اسفناج، بروکلی) توفو و ساردین هارا بیشتر مصرف کنید. همچنانه یک مکمل کلسیم و یک مکمل ویتامین دی بخورید. قطعاً آنها را به همراه غذا مصرف کنید، زیرا اسید معده به جذب آنها کمک می‌کند.

سوال بعدی اين است که آیا جانشين‌های شیر لبني کالری کمتری دارند و جايگزین گردن آن با لبيانات حيواني باعث کاهش وزن می‌شوند؟

درست است که بیشتر نوشیدنی‌های گیاهی جانشین، کالری کمتری نسبت به شیر لبني دارند اما شیر‌های بی‌چربی و کم‌چربی هم کم کالری هستند. شیر لبني در هر ۲۲۵ میلی‌لیتر ۸ گرم پروتئین دارد که به ما کمک می‌کند مدت زمان بیشتری احساس سیری کنیم و به ما انرژی می‌بخشد. بجز شیر سویا، باقی نوشیدنی‌های گیاهی پروتئین کمتری نسبت به شیر لبني دارند. سیستم خدمات بهداشت ملی بریتانیا (ان اج اس) توصیه می‌کند زنان روزانه ۴۵ میلی‌گرم پروتئین و مردان ۵۵,۵ گرم پروتئین مصرف کنند.

نخوردن کره، بستنی و شیر کامل یک راه مطمئن برای لاغر شدن است، درست است؟ ممکن است نباشد. در یک مطالعه بلند مدت سوئدی، مشخص شد افرادی که مقدار زیادی چربی لبني مصرف کرده بودند، نسبت به آن‌ها که چربی کمتری از لبنيات مصرف می‌کردند، بیش از نیم برابر احتمال ابتلاء به چاقی در طی یک دوره ۱۲ ساله را داشتند.

لبنيات منبعی سرشار از چربی و پروتئین است و از آنجایی که کندتر هضم می‌شوند، احساس سیری طولانی‌تری را پدید می‌آورند. بدون لبنيات، حتی جایگزینی انواع چربی و پروتئین‌های سرکوب‌گر که گرسنگی را سرکوب می‌کند، سخت است. فقط

لبنیات؛ خوب یا بد

کافیست پروتئین و چربی را جایگزین کربوهیدرات‌های ساده که موجب افزایش وزن هستند، نماید. اما اگر ابداً لبنیات نمی‌خورید، حداقل چربی‌های اشباع و غذاهای شامل پروتئین مانند آجیل و کره مغزها، دانه‌ها، تخم مرغ و حبوبات را مصرف کنید.

آیا عدم مصرف لبنیات منجر به عدم نیاز به پوشانده‌های آرایشی برای صاف کردن پوست صورت می‌شود؟ شیر ممکن است عامل آکنه باشد، درنتیجه رژیم بدون لبنیات مانع از بیرون ریختن جوش‌هایی بر اساس یک تحقیق، شیر حاوی هورمون‌هایی مانند تستوسترون است که غدد چربی پوست را تحریک کرده و منجر به بروز جوش می‌شود.

همچنین محققان سوئدی دریافته‌اند که نوشیدن بیشتر از یک لیوان شیر در روز می‌تواند خطر ابتلا به سرطان تخمدان را افزایش دهد، در عین حال مطالعه‌ایی در دانشگاه هاروارد نشان داد، مردانی که بیش از دو و نیم لیتر شیر در روز مصرف می‌کنند در مقایسه با آن‌هایی که لبنیات کمتری مصرف می‌کنند یا مصرف نمی‌کنند، ۳۴٪ بیشتر از دیگران در خطر ابتلا به سرطان پروستات هستند. باز هم، هورمون‌های لبنی مقصربند، فرآورده‌های لبنی میزان فاکتور رشد شبیه انسولین را در خون افزایش می‌دهند، هورمونی که به عنوان سوخت رشد سلولهای سرطانی شناخته شده‌اند.

وقتی لبنیات را کنار می‌گذارید، ممکن است ناآگاهانه مادهٔ مغذی دیگری را از رژیمان کنار گذاشته باشید: پروبیوتیک‌ها. این باکتری‌های مفید معمولاً در ماست و پنیرهای نرم وجود دارند و با مجموعه‌ای از مزایای خوب برای تنظیم سیستم گوارش مرتبط هستند.

مطالعه‌ایی که در مجلهٔ آمریکایی تغذیه بالینی به چاپ رسید، نشان می‌داد که مواد پروبیوتیک، زمان گوارش روده را حدوداً ۱۲ ساعت بهبود بخشیده، تعداد دفعات دفع بدن را تا یک چهارم برابر افزایش می‌دهد و موجب رفع یبوست و دفع آسان‌تر می‌شود. خبر خوب این است که پروبیوتیک‌های غیر لبنی متنوعی مانند کلم رنده شده با سرکه، کیمچی (سالاد کلم تخمیر شده کُره‌ای)، ترشی و خوراک سویا و قارچ نیز پنهان شده‌اند.

بنابر آمار بنیاد تغذیه بریتانیا، درصد بالایی از بزرگسالان و نوجوانان (به وزن دختران) کمبود انواع ویتامین‌ها و مواد معدنی دارند بخصوص ویتامین آ، آهن، کلسیم، روی و ید. همهٔ اینها در شیر لبنی یافت می‌شود.

لبنیات بسیار مغذی است، جانشینی آن با محصولات گیاهی اغلب نتیجه

لبنی؛ خوب یا بد

همسانی ندارد. باید مواد غذایی مثل کلسیم و ویتامین‌های گروه ب و یُد را به صورت‌های دیگری برای بدن تأمین کرد. مشکل بسیاری از جانشین‌های شیر لبni این است که غنی‌سازی مواد غذایی در آنها انجام نشده است و ممکن است آن موادی که برای تندرستی نیاز دارد را با مصرف آنها دریافت نکنید. به بعضی محصولات، کلسیم و ویتامین‌های ب افزوده شده است اما بیشتر اوقات یُد در آنها وجود ندارد. یُد در پرورش و رشد بافت مغز تأثیر دارد و تحقیقات نشان می‌دهد که نقش مهمی در آی‌کیو یا میزان هوش دارد. چون شیر اصلی‌ترین منبع یُد در بریتانیا است، اگر خودتان یا فرزندان تان شیر نمی‌خورید بهتر است در پی محصولاتی باشید که دارای این مادهٔ معنی‌نمای خورید.

به عقیده بعضی از متخصصین تغذیه بهتر است فعلًاً نوشیدن شیر لبni دست بر ندارد، به ویژه اگر به طور مرتب ورزش می‌کنید. زیرا بسیار مهم است که بدانید از نظر مواد مغذی و بازسازی اندام‌ها، شیر‌های غیر‌لبni کافی نیستند. شیر ترکیب کاملی است چون نسبت مناسبی از کربوهیدرات‌های پروتئین را دارد و فرآیند بازسازی ماهیچه‌ها را تسريع می‌کند. همچنین بهترین ترکیب کربوهیدرات‌های قابل هضم و پروتئین را دارد که به طور مؤثری جذب ماهیچه‌ها می‌شود. مواد لبni همچنین دارای کلسیم هستند که ثابت شده است اثر سازنده و مفیدی بر ساختمان بدن انسان دارد و به شما کمک می‌کند تا در صد بالاتری توده‌های عضلانی بدون چربی داشته باشید.

بعضی از افراد وقتی درمی‌یابند که بدنشان به لاکتوز (قدموجود در شیر لبni) حساسیت دارد خوردن شیر را ترک می‌کنند. ۶۵ درصد از جمعیت جهان توانایی هضم لاکتوز را ندارند. این رقم در میان بزرگسالان شرق آسیا به ۹۰ درصد و در میان مردم شمال اروپا به ۵ درصد می‌رسد.

عدم تحمل لاکتوز معمولاً چند ساعت پس از نوشیدن یا خوردن مواد لبni با نشانه‌های مانند نفخ، دل پیچه، دل به هم خوردگی و اسهال خود را نشان می‌دهد. شدت این نشانه‌ها در افراد مختلف فرق می‌کند و بستگی به میزان لاکتوز مصرف شده دارد. بعضی افراد که دچار عدم تحمل لاکتوز هستند ممکن است لیوان کوچکی شیر را تحمل کنند در حالی که برخی دیگر حتی مقدار بسیار کمی شیر در قهوه یا چای را هم نمی‌توانند تحمل کنند. این عدم تحمل، حساسیت نیست و در هر سنی ممکن است شروع و ایجاد شود.

سیستم خدمات بهداشت ملی بریتانیا (انجاس) می‌گوید که حساسیت به شیر در میان یکی از پنجاه نوزاد و کودک دیده می‌شود اما به ندرت بیش از یک سال ادامه پیدامی کند و بیشتر بچه‌ها پس از سه سالگی دیگر چنین حساسیتی ندارند. حساسیت شدید به شیر گاو در بعضی بچه‌های اتاپیان عمر باقی می‌ماند. اگر به شیر حساسیت دارید بهتر است از آن پرهیز کنید و منبع جانشین مناسبی برای مواد غذایی لازم بدن تان مانند پروتئین و کلسیم پیدا کنید. البته اگر فکر می‌کنید محدود کردن مصرف مواد لبni مشکلاتی برای شما ایجاد می‌کند در این مورد با متخصص تغذیه مشورت کنید.

جانشین

لبنیات؛ خوب یا بد

آیا بایگرین کردن شیر غیر لبنی احساس نفخ دارد؟ مقصراً سویا است. وقتی مردم گروهی از مواد غذایی مانند لبنیات را کنار می‌گذارند، تمایل دارند به دنبال جایگرین‌هایی که طعم و بافت مشابه‌ای دارند، بروند. جایگرین‌اغلب محصولات لبنی بر پایه‌ی سویا استوار است. مانند پنیر سویا، شیر سویا و کره سویا.

مشکل اینجاست که هضم سویا دشوار است، به ویژه اگر شما یکباره مصرف آن را افزایش دهید. زیرا سویا در برگیرنده مولکول‌های قندی به نام الیگوساکاریدها هستند که بدن به آسانی قادر به هضم آنها نیست، به این معنا که آن‌ها همچون مانعی در دستگاه گوارش عمل کرده و موجب نفخ و گاز معده می‌شوند.

آیا شیر لبنی هورمون دارد؟ متاسفانه این مطلب درست است که در بعضی کشورها از هورمون‌های رشد در دامداری‌ها استفاده می‌شود. بیشتر شیر موجود از گاوها باردار تأمین می‌شود، پس می‌توان گفت مواد لبنی هورمون‌های طبیعی بدن گاوردارند، اما این هورمون‌ها مختص نشخوارکنندگان است و اثر زیستی بر گونه‌های دیگر ندارد. ما در بدن‌مان دریافت کننده‌های مناسب برای این هورمون‌ها را نداریم. بعبارتی سلول‌های بدن ما "قفل" مناسبی که "کلید" این هورمون‌ها به آن بخورد، را ندارد.

البته آنتی‌بیوتیک‌هارا باید در نظر گرفت. هر جا لازم باشد در دامپروری برای جلوگیری از بیماری‌ها از آنتی‌بیوتیک‌ها استفاده می‌شوند، تا شرایط وضعیت حیوانات و سلامت منابع غذایی حفظ شود. با توجه به این که مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌ها مشکل بزرگ جهانی است، محصولات لبنی، صنایع بهداشت حیوانی و پژوهشگران در سراسر جهان در تلاش هستند تا آنتی‌بیوتیک‌هایی پرکاربرد و مهم در امور پزشکی را از چرخه دامداری‌ها خارج کنند و درمان‌های جانشین دیگری به جای آنها پیدا کنند که تضمین کننده سلامت و رفاه حیوانات باشد.

مواد لبنی که برچسب "ارگانیک" داشته باشد از حیواناتی تهیه شده است که آنتی‌بیوتیک مصرف نکرده‌اند. هر کدام از دام‌های در مزرعه‌های ارگانیک نیاز به آنتی‌بیوتیک داشته باشد یا بیمار شود و دامپزشک آنتی‌بیوتیک تجویز کند، شیر آنها به عنوان "ارگانیک" فروخته نمی‌شود.

محصولات جانشین شیر لبنی فاقد آنتی‌بیوتیک هستند اما ممکن است مواد افزودنی دیگری داشته باشند. طعم‌دهنده‌ها، غلیظ‌کننده‌ها و کاراگینان و روغن‌های گیاهی و صمغ‌هادر نوشیدنی‌های غیرلبنی وجود دارد که در نتیجه آنها رادر طبقه‌بندی مواد غذایی نمی‌باشند.

لبنی؛ خوب یا بد

فوق فرآوری شده قرار می‌دهد. سویا حاوی استروژن گیاهی و ترکیبات مشابه استروژن است. پژوهش‌های بالینی خطرات و فایده‌های خوردن استروژن گیاهی را نشان داده است اما هنوز تحقیقات در این زمینه ادامه دارد.

اگر نخواهید شیر لبni بنوشید، انواع نوشیدنی‌های مشابه با نام‌های دیگر در دسترس هستند. شیر سویا، برنج، شاهدانه، فندق، نارگیل و شیر بادام و انواع شیرهای جو را می‌توانید در فروشگاه‌ها پیدا کنید.

نوشیدنی سویا نزدیک‌ترین و مشابه ترین نوشیدنی به شیر لبni از نظر میزان پروتئین است، شیر سویا کربوهیدرات کمتری نسبت به جو و نارگیل و برنج و بادام دارد. شیر نارگیل معمولاً دارای چربی اشباع شده بیشتری نسبت به بقیه شیرهای گیاهی است.

در میان جانشین‌های غیرلبni شیر و در میان انواع مختلف آنها میزان ویتامین و مواد معدنی متفاوت است. بهتر است که نوشیدنی پیدا کنید که غنی شده باشد، چون این یکی از مواد معدنی بسیار حساسی است که باید در رژیم غذایی وجود داشته باشد. توجه داشته باشید که نوشیدنی‌های ارگانیک غنی‌سازی نمی‌شوند.

نوشیدنی‌های جو را بسیاری به دلیل طعم ملایم و خامه‌مانند آن، دروازه‌ای برای ورود به عرصه‌های گوناگون نوشیدنی‌های جانشین شیر می‌دانند، اما پیشنهاد می‌شود که نوشیدنی‌های گوناگونی را متحان کنید تا آنچه دوست دارید، پیدا کنید.

همانند
فرازه زنگنه

عَنْكَلْرَازِ دُولَمْ

زَهْقَ عَشْقٍ، زَهْقَ عَشْقٍ كَيْ مَارَسْتَ حَدَّا
چَغْرَسْتَ وَچَخْبَسْتَ وَچَزِيَّسْتَ خَدَّا

چَخْبَانُ وَچَپَنَانُ وَچَپِيَّسْتَ خَدَّا
چَكْرَمِيمُ، چَكْرَمِيمُ، ازَينَ عَشْقَ چَخْوَشِيدَ

كَحْبَانُ رَاجْهَسَانُ رَابِيَارَادَّا
زَهْرَهَ مَاهُ، زَهْرَهَ مَاهُ، رَبَادَهَ سَرَهَ

زَهْيَ كَارَ، زَهْيَ بَارَ، كَهَ آنَ حَبَّاتَ حَدَّا
زَهْيَ شُورَهَ، زَهْيَ شُورَهَ، كَلَجِنَتَهَ لَمَّا

زَهْيَ كَرَدَهَ، زَهْيَ كَرَدَهَ، كَهَ بَرَنَسْتَ حَدَّا
فَوَرِيجَتَ، فَوَرِيجَتَ، شَهْنَشَهَ شَوارَانَ

نَدَائِيمُ، نَدَائِيمُ، چَغَوْنَاسْتَ حَدَّا
فَوَادِيمُ، فَوَادِيمُ، بَدانَ سَانَ كَخَشِيرَهَ

دَكَرَبارَ، دَكَرَبارَ حَضَرَهَ وَداَسْتَ حَدَّا
هَرَكَرَهَ، هَرَكَرَهَ، يَكَهَ دَودَ دَگَونَ

نَهَدَيَسْتَ نَهَجَيَرَهَ، هَمَبرَهَ تَسَيَّرَهَ
نَهَدَيَسْتَ نَهَجَيَرَهَ، هَمَبرَهَ تَسَيَّرَهَ

غَيْرَسْتَ، غَيْرَسْتَ، عَنِيرَسْتَ، زَبالَسْتَ حَدَّا
چَفَشِيتَ، چَفَشِيتَ، دَرَائِنَ تَابَدَلَهَ

خَمُوشِيدَ، خَمُوشِيدَ، كَهَ تَافَاشَ نَكَرَهَ

كَاعِنَيَارَ كَرْقَسْتَ، چَپَ وَراَسْتَ حَدَّا

صفحہ ۳۱

مطالب این شماره نشریه برگرفته شده از مقاله‌ها و ستسنگ‌های آقای کمال الماسی، مهدیس‌ها و آراهات‌های مجموعه فرزندان اک، تجارب فرزندان، کتابهای اک، سایت‌های ویکی‌پدیا و خبری می‌باشد. این مطالب توسط تیم نشریه جمع آوری، ویرایش و به مقاله بدل گشته است.

افزون برآن، مقاله‌های مستقلی هم بر مبنای تحقیقات فرزندان اک و توسط ایشان تهیه شده است. ضمناً بعضی از تصاویر استفاده شده در مقالات توسط فرزندان اک طراحی و ترسیم شده است.

در صورتیکه که مایل هستید تجارب شما هم در شماره‌های بعدی نشر گردد، تجارب ارزشمند خود را به کاربری روابط عمومی در پیام رسان تلگرام ارسال بفرمایید. ضمناً چنانچه شعر یا مقاله‌ای مرتبط با اک و یا مرتبط با مطالب نشریه، توسط شما تهیه شده است و مایل به انتشار آن در نشریه هستید، می‌توانید آنها را به همین کاربری ارسال فرمایید.

همچنین می‌توانید نظرات و انتقادات خود را با ما از طریق همین کاربری یا ایمیل موسسه مطرح بفرمایید و یا برای آشنایی بیشتر با تعالیم اک، لینک گروه خودشناسی را از این کاربری دریافت نمایید.

وبسایت : www.Bani-foundation.com

روابط عمومی : T.me/Public_Relation

ایمیل روابط عمومی : Banifoundation.pr@gmail.com

به نام اک

تمامی حقوق معنوی و مادی آثار فرزندان اک اعم از ترجمه کتاب سخنرانی و کتاب نوشته شده، مقالات، ستسنگ‌ها و کارگاه‌ها متعلق به اک و موسسه فرزندان اک، از جمله کتابهای نوشته شده توسط بنیان گذار موسسه فرزندان اک متعلق به فرزندان اک است. بنابراین هر نوع استفاده از این آثار بدون هماهنگی با تیم مدیریت مؤسسه فرزندان اک تخلف معنوی محسوب شده و پیگیری خواهد شد.

برکت باشد.

نویسنده و محقق
کمال الماسی جاف
۲۰۱۹ مارس ۱۳

